No. 24.





VLISSINGSCHE COURANT.

Woensdag 24 Februarij.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

— Te Adlersberg, in Carinthie, is de bliksem den 3. Feb., terwijl er dienst was, in de kerk geslagen, heeft toren, klok, dak en muren zeer beschadigd en ook in de kerk schade aangerigt. Verscheidene personen zijn de schoenen, waarin zich spijkers bevonden, van de voeten geslagen, eenige zijn doof geworden, doch niemand is gedood.

— Onder het opschrift: *Vermoedelyke wêrsgesteldheid gedurende het jaar* 1847, heeft Dr. *Otto Ewenlohr* te Hanover, wiens wêrsvoorspellingen over het jaar 1846 in het algemeen vrij wel zijn uitgekomen, eene in Nov. 1846 gedane berekening van het weder gedurende het jaar 1847 bekend gemaakt, »om, zoo als hij zegt, bij de voortdurende duurte der noodzakelijke levensmiddelen door de bijzonder gunstige uitzigten welke dit jaar belooft, tot geruststelling van het publiek bij te dragen." De voorspelling luidt voor het nog overige gedeelte des jaars aldus: *Lente.* Bij meestal hoogen stand van den barometer en menigvuldigen Noord-Oosten wind, grootendeels schoon, warm en droog. De warmte neemt van af het midden van Maart, voortdurend toe, en wordt door geene aanmerkelijke vermindering afgebroken, zoodat men ook niet voor gevaarlijke nachtvorsten behoeft te vreezen. *Zomer.* Bij niet zeer hoogen stand van den barometer, in het begin even als op het einde, tamelijk koel met veel regen; in het midden echter verscheidene weken lang aanhoudend heet en droog. *Herfst.* Bij meestal hoogen stand van den barometer en veelvuldigen Noord-Oosten wind, grootendeels helder en droog, maar niet bijzonder warm, tegen het einde spoedig invallende vorst. *Het geheele jaar.* Barometerstand veel hooger dan gewoonlijk, weinig stormen, veel heldere dagen, niet veel regen, ook niet veel sneeuw, in den zomer tamelijk veel onweders, het totaal der regenmassa zeer gering. Vermoedelijk gelukken der zaailanden. Zeer dikwijls volgt op een voortreffelijk wijnjaar een zeer rijk vruchtenjaar; in 1847 echter mag men met zeer groote waarschijnlijkheid een buitengewoon rijken oogst van graanvruchten verwachten. Als wijnjaar zal 1847 tot de middelmatige behooren. Voederkruiden en aardappelen zullen zeer goed uitvallen. Alle ooftboomen, voornamelijk kernvruchten, laten eene rijke opbrengst verwachten.

(Het is te wenschen, dat deze weêrsvoorspelling beter beantwoordt aan de uitkomst, dan die van dezen winter ook door een professer in Duitschland is gedaan, en volgens welke wij een buitengewoon zachten winter hadden moeten hebben.)

ENGELAND.

— Sedert eenige dagen houdt eene zonderlinge gebeurtenis al de bewoners der stad Bath gaande. Eenigen tijd geleden stierf een der inwoners dier stad en het zijn geheel vermogen, dat zeer aanzienlijk was, aan eene zijner nichten, een schoon meisje, na. Weldra werd zij dan ook door alle ongehuwde mannen, adellijke en onadellijke, van heinde en ver, omringd en ten huwelijk gevraagd. Wel onderrigte personen beweerden, dat zij met eenen jongen pair van Engeland zoude huwen, doch laatstleden dingsdag had de schoone erfgename het huis van haren voogd verlaten. Na vele nasporingen ontdekte men des donderdags dat zij te Exeter een der knechts van den kleermaker van den pair gehuwd had.

FRANKRIJK.

— Een boosdoener door het geregtshof wegens verscheidene misdaden ter dood veroordeeld, heeft een verzoekschrift ingediend, waarbij hij vraagt slechts onthoofd te worden, wanneer men hem met zwavel-aether zal hebben bedwelmd.

BELGIE.

— De moeijelijkste en gevaarlijkste heelkundige bewerkingen, met den besten uitval volbragt, onder den invloed van den zin- en gevoelverdoovenden etherdamp, welke men de lijders doet inademen, komen van alle zijden bevestigen, dat de geneeskunst eene overheerlijke aanwinst heeft gedaan. Onder den invloed van dezen damp heeft doctor *Seutin* den 14. dezer in S. Petersgasthuis te Brussel, twee gevaarlijke heelkundige bewerkingen kunnen verrigten. Hij heeft namelijk eene jonge vrouw van eenen kankerachtigen knobbel, zoo dik als eene vuist, door middel van diepe insnijdingen verlost, en de wonde vervolgens met een gloeijend ijzer gebrand, om de laatste sporen van het kankerzaad te doen verdwijnen. De afgezette knobbel woog 200 grammen. Daarna heeft hij eene andere vrouw een verkankerden boezem afgezet, ten welken einde hij tot onder den oksel moest snijden. Deze twee bewerkingen hebben aan de talrijke omstanders bewezen, dat de etherdamp een zieke zoodanig kan verdooven, dat hij van de felste pijnen geen gevoel heeft. De twee vrouwen hebben althans betuigd, dat zij van niets geweten hebben, en de laatste vroeg zelfs, nadat reeds alles gedaan was, wanneer men haar den boezem zou afzetten.

NEDERLANDEN.

ARNHEM, den 19. Februarij. De in den laatsten tijd zoo dikwijls ter sprake geweest zijnde *Jan ter Linde*, die tegen verleden Zaturdag gedagvaard was, om voor eenen raadsheer-commissaris, den heer mr. *van Gelein Vitringa*, te verschijnen, ten einde in de beruchte zaak van den reeds ter dood veroordeelden kapellaan *Gepkens* gehoord te worden, doch op die dagvaarding toen niet was verschenen, is, op bevel der justitie, alsnu gevankelijk herwaarts gevoerd, en, behoorlijk geboeid, gisteren tegen schemer-avond, onder toevloed eener groote menigte, alhier aangekomen en dadelijk daarna verhoord. — Dit verhoor — zegt men — heeft nagenoeg drie uur geduurd en zou tot resultaat gehad hebben de verklaring van *Jan ter Linde*, dat alles, wat hij vroeger gezegd had omtrent zijnen omgang met de bekende *Maria Wiegerink* en eene poging om haar van het leven te berooven, onwaar en leugenachtig was, en dat hij dit alles slechts had uitgestrooid in het belang van den bedoelde kapellaan. Dien ten gevolge is *Jan ter Linde* ook onmiddelijk op vrije voeten gesteld, en heeft dezen morgen, nadat hij den nacht in een herberg, *de Zwaan*, van *Koentz*, op de markt alhier, had doorgebragt — en alwaar hij ook aan ieder, dien het maar hooren wilde, verhaalde, wat hij vroeger, in het belang des kapellaans, onwaars had opgegeven, de stad weder verlaten.

ZWOLLE, den 19. Februarij. Heden morgen had er een ontzettend ongeluk kunnen plaats hebben. De knecht van den molenaar *Marsman* was bezig de zeilen van de molenwieken vast te binden, toen eensklaps door den fellen wind de wieken met hem in het ronde gingen; tegenwoordigheid van geest is hier het redmiddel geweest. De in doodsgevaar verkeerende verloor zijne bezinning, maar bleef zich stevig vasthouden, terwijl onderwijl de molenmaker *de Groot* de wieken spoedig deed stilstaan.

— Men leest in den *Noord-Brabander* van den 10. dezer: Eergisteren was er groot rumoer in onze hoofdstad, welke anderszins tegenwoordig wel wat het voorkomen heeft van een groot gasthuis, zoo stil is er alles. Zeker vreemdeling had in onze omstreken regts en links alles opgekocht wat hij maar aan aardappelen vinden kon; goed of slecht, alles werd ruim betaald. Eergisteren ochtend moest de aflevering geschieden in een schip, hetwelk in de haven lag. De boeren die de eerste kwamen, hadden niet anders te doen, dan hunne aardappelen van hunne karren in het schip te laden, en zij werden daarin *pêle-mêle* nedergeworpen. De bevrachting was reeds vrij aanzienlijk, doch toen het op betalen aankwam was er geen geld. De schuldeischers werden naar een aanzienlijk kassiers-huis gezonden om hun geld te ontvangen, doch daar werd hun gezegd dat men nergens van wist. Nu kwamen zij, tamelijk teleurgesteld terug en werden gepaaid met briefjes, waarop, zoo hun gezegd is, op aanstaanden zaturdag betaling zal geschieden. Wij hopen dat het zoo zijn moge! Degenen, die nog niet afgeladen hadden, schenen er echter geen vertrouwen in te stellen, want de meesten keerden met onverrigte zaken terug. Voor de eerste was het moeijelijk, zoo niet onmogelijk, hunne aardappelen terug te nemen, wijl niemand zijn eigen goed erkennen kon. Wij vermeenen, dat indien de boeren zich wat redelijker betoond hadden, om hunne aardappelen tegen een billijken prijs aan de ingezetenen der stad en hunner gemeenten, *à contant*, uit te verkoopen, zij zich aan deze onaangenaamheid niet hadden behoeven bloot te stellen en de ingezetenen, in deze evenwel harde en kommervolle tijden veel meer gerief zouden aangedaan hebben.

GRONINGEN, den 18. Februarij. Wederom is er een belangrijke diefstal in onze provincie gepleegd en vermoedelijk door hetzelfde komplot, dat onlangs te Gieterveen en te Wedderbergen dergelijke misdaad heeft bedreven. In den nacht van den 15. op den 16. dezer zijn, ongeveer te half twee uur, 8 of 9 gewapende personen door uitwendige braak gedrongen in het huis van mejufvrouw de weduwe *S. P. ten Cate*, wonende in de Kalkwijk, gemeente Hoogezandt. Met verschrikkelijke bedreigingen en met geweldpleging hebben zij, zegt men, de knecht en meid die ter hulp wilden toesnellen, gedwongen naar hunne bedden terug te keeren, en heeft de genoemde weduwe, onder doodsangsten, haar geld en goed aan die booswichten moeten aanwijzen, die zich daarop, door inwendige braak, van eenen aanzienlijken buit meester gemaakt, en onder meer andere goederen gestolen hebben: 28 zeeuwsche rijksdaalders, eene som van ruim ƒ400—00 meest in stukken van twee gulden vijftig cents en guldens, een muntbillet van ƒ100—00, een doosje met 13 gouden willems, een gouden rijder, een gouden oorijzer, gouden haken, oorringen, eene doekspeld, eenig zilverwerk, eene groote hoeveelheid spek en eenige worsten, te zamen pl. min. 150 Ned. ponden, eene trom met familie-papieren, 2 rollen linnen en meerdere goederen.

— Zr. Ms. stoomschip *Batavia*, onder bevel van den luitenant ter zee der eerste klasse *L. C. H. Anemaet*, van Rotterdam naar Batavia, is den 9. December, om steenkolen in te nemen, in de Tafelbaai (Kaap de Goede Hoop) binnengeloopen, en was den 18. aldaar nog liggende.

MIDDELBURG, den 22. Februarij. Laatstleden vrijdag den 19. dezer maand, is voor het Provinciaal Geregtshof alhier behandeld en afgedaan, de zaak ten laste van *Felicita Calle*, oud 28 jaren, geboren te Westdorpe, laatst woonachtig te Stoppeldijk, dienstmeid van beroep.

Het Hof heeft dezelve dan ook schuldig verklaard aan de misdaad van: *moedwillige brandstichting in een gebouw* en van opgevolgden *diefstal, gepleegd ten huize van en jegens haren meester, tydens zy by denzelven als dienstmeid voor loon in dienst was, door middel van inwendige braak*; en haar diensvolgens veroordeeld tot de *doodstraf met den strop, door verworging aan eene paal*, en in de kosten der procedure.

Na de uitspraak van het arrest gaf de voorzitter haar te kennen, dat de wet haar vergunde den tijd van drie vrije dagen, om zich tegen het arrest in cassatie te voorzien, en dat, na verloop van dien termijn, haar ook nog den weg openstond om de Koninklijke genade in te roepen.

GEMENGDE BERIGTEN.

De Engelsche kavallerie-paarden krygen voortaan dagelyks drie pond haver minder, dit maakt jaarlyks eene bezuiniging van 18,000 schepels. — Het schatryke Engeland, hetwelk sedert twee eeuwen Ierland stelselmatig uitgezogen heeft, bedelt thans voor dat land om brood in den vreemde. — A. Gloude te Zierikzee heeft bekend den dader te zyn van den moord gepleegd op Josina Hooyestein. — Toen de dooryzing van het N.-Holl. kanaal zou beginnen was 't ys gezonken. — De karikaturisten van Leopold, zyn vrygesproken; de jury oordeelde dat het bespottelyke bespot mag worden; de laatste vryheid der uitgezogenen. — De koningin van Pruissen blyft hoestende, maar minder droog. — Geboren te Sloterdyk een kalf met 2 koppen, op 't regthuis te zien. (*Amst. Cour.*) — *Overleden te Rott. de heer Vink en Jufv. Nachtegaal* (*R. C.* 51.) — *De genadige koning van Pruissen heeft tegen den 11. April a. s.*

JEAN REVEILLÈRE.

(Vervolg van onze vorige.)

Een uur later, ging een man dezelfde plaats voorbij, het was Jan, die van de heide van Vezins terugkwam. De beraamde onderneming was uitgesteld en de Vendeesche jongens hadden zich weder verspreid. Zij meenden dat de blaauwen weder wijd weg waren. Jan volgde, goed gewapend, al fluitende den weg naar zijne woning. Hij had zijne vrienden verhaald, dat een officier der Mayence bij hem zijne toevlugt genomen had. Om den weg af te snijden trekt hij door het bosch, maar door de steeds toenemende duisternis van den weg gebragt, komt hij weder teregt op het pad, dat hij bij zijn vertrek ingeslagen had.

Op eenen korten afstand van het huis komt de hond hem, huilend en kruipend, te gemoet.

– Zij zijn reeds naar bed, dacht Jan. Het is goed, Chevrette, blijf in den stal!

Maar de hond blijft huilen en verlaat hem niet. Jan ontwaart eenen stikkenden rook van brandend stroo, welke achter de hegge oprijst. Hij wordt beangst, en eensklaps struikelt hij over een op den grond uitgestrekt ligchaam, hetwelk hij niet kon erkennen. Hij haalt zijne hand geheel bebloed terug. Vol schrik loopt hij naar het huis; geen licht. De deuren staan open, hij roept zijne moeder, hij roept Joanna.

Te midden van dien akeligen rook, stoot hij eerst tegen het huisraad, hij kan den weg in zijn eigen huis niet meer vinden; het bed zijner moeder is ledig; nogmaals roept hij: Moeder!

Een gezucht, dat als uit den grond kwam, scheen den ongelukkige te antwoorden; zijne haren rijzen te bergen, hij verlaat het huis, bijna verstikt door den rook, achtervolgd door de hersenschimmen zijner eenvoudige verbeelding en steeds in wanhoop uitroepende: Moeder! Moeder!

Toen hoort hij naast zich eene zachte stem, die hem bij zijnen naam roept. Hij kon slechts door eenen half gesmoorden gil antwoorden; en bij het schemerlicht van eenen zomernacht ziet hij een hoop stroo oprijzen, omrollen, en de kleine Maria komt er uit te voorschijn, en nadert zachtkens haren broeder. Jan gevoelt zijnen moed eenigzins herleven.

Het kind vraagt hem of de blaauwen reeds weg zijn en verhaalt hem dat zij zijn gekomen, hare zuster Genoveva gedood hebben, hare moeder en Joanna weggesleept en het huis in brand gestoken, en dat zij, hare moeder niet hebbende kunnen achtervolgen, zich onder de mest verborgen had, niet zonder gevaar van ook omgebragt te worden, wijl de soldaten stroo hadden weggehaald van denzelfden hoop, waaronder zij verscholen lag. Zij had ook den armen heer der republiek gezien, die daar was, terwijl men het vuur had aangestoken en die den hond had losgemaakt. Jan begrijpt nu alles uit dit eenvoudig verhaal van het kind, vliegt naar den haard, alwaar nog eenig vuur onder de verstrooide asch aanwezig is; ontsteekt licht en doorloopt het huis; de kleine Maria volgt hem vol angst. Al het huisraad was geplunderd en door elkander geworpen. Op het punt om zich in den stal te begeven, hoort hij hetzelfde gezucht, dat hem reeds verschrikt heeft; hij ziet om... het was zijne moeder, dwars op den grond liggende voor eene buitendeur, welke zij slechts ten halve had kunnen openen. In den rook stikkende, had zij getracht zich naar buiten te slepen om lucht te ademen.

La Reveillère ziet het eerst hare dochter, welke zij in hare armen trekt. Zij omhelst haar zonder spreken. Zij beproeft echter om het gebeurde te verhalen en het weinige, dat zij er van zegt, voltooit hetgeen het kind begonnen had te verhalen. Jan bleef sprakeloos; tot zijn geluk ontvielen groote tranen zijne oogen. Hij verhief soms zijne wanhopige handen, als om zijn aangezigt van een te rijten; dan weder rolden half uitgesproken verwenschingen tusschen zijne lippen; maar zijne moeder vatte hem zacht bij de hand, wees op het kruisje dat op hare borst hing, en haar mond sprak eenige woorden, waarvan hij slechts de laatste kon verstaan..... zoo als Hij vergeven.... Wees goed.... Jan.... Maria....

Jan neemt haar in zijne armen op en brengt haar in bed. Hij haalt water, wascht haar bebloed aangezigt en hoort of zij nog adem haalt, maar de goede Reveillère had in zijne armen den laatsten snik gegeven. De handen met dat moederlijk bloed geverwd, valt hij op zijne knieen voor het bed neder; zijn zusje knielt naast hem, door eene ijdele hoop vervoerd, staat hij nogmaals op, zich over het ligchaam zijner moeder buigende; te vergeefs: zij lag bewegeloos. Toen nam hij zijn zusje bij de hand en zeide:

ten vereenigden landdag in de residentie stad Berlyn byeengeroepen. — Volgens koninklyk besluit van 6. dezer zullen de biljetten der West-Indische bank in Suriname zoodra mogelyk vervangen worden door Nederlandsche muntspeciën. Deze maatregel, tot opbeuring van Suriname noodzakelyk, zal echter 't moederland op anderhalf millioen guldens te staan komen. Suriname is financiëel een lastpost.

MENGELINGEN.

Het Journal de la Haye.

Er is zeker geen dagblad in ons vaderland ooit geweest, dat zoo diep gezonken was in de achting van het publiek, als het beruchte *Journal de la Haye.* Van wat politieke meening de burgers ook waren, allen hadden zij een afkeer van het dagblad, dat, in onzen constitutionelen staat, Oostenrijksche of Russische regerings-beginselen verkondigde; dat, slaafs, al de maatregelen der ministers verdedigde en dat onder de leiding stond van een' man, die de eerste kundigheden miste, voor zijne taak vereischt en van wiens karakter Libry Bagnano, straffeloos en zelfs onvervolgd, een uiterst donker tafreel had opgehangen.

Die algemeene afkeuring zoude, al zeer spoedig, dat ellendig dagblad ter dood hebben veroordeeld; want een dagblad zonder inteekenaren sterft aan de tering. Maar helaas! de kostbare landspenningen werden besteed om den uitgever te ondersteunen, die, zoo heette het, de Nederlanders en de Nederlandsche beginselen, buiten 's lands kenbaar moest maken.

God geve, dat de vreemden ons nooit beoordeeld hebben naar het *Journal!* ware het anders, zij zouden zich al zeer zonderlinge denkbeelden hebben gevormd over onzen vrijheidszin en over onze constitutionele begrippen!

In de laatste dagen had de Ridder (!) Box het weer bitter van den ongure gemaakt en bij zijne artikelen, over de inlijving van Krakau, zag het er uit, als of hij die geschreven had, terwijl er een Rus, met de *knoet* in de hand, achter hem had gestaan; terwijl bij in de artikelen over de in bezitneming van Laboan, door de Engelschen, weder uit een geheel ander vaatje tapje. Maar altoos dwaas, altoos antinationaal was het, wat hij schreef.

In eene der laatste vergaderingen van de Staten-Generaal, heeft de kordate Heer Schooneveld den Minister van Justitie over het *Journal de la Haye* geïnterpelleerd op eene toode, duidelijke en voor ieder begrijpelijke wijze. De heer van Dam van Isselt heeft er een loodje opgelegd en geprotesteerd, tegen dat bekendmaken van de Nederlanders bij de vreemden ad *f* 25,000 's jaars. De som scheen dien afgevaardigde wat te groot voor te komen, om blootgesteld te worden aan den hoon en aan de minachting van de andere volkeren. — De heer de Jonge en de andere Ministers, die ter vergadering tegenwoordig waren, lieten het journal leelijk in den pekel zitten; de eerste door zijn spreken; de laatsten door hun zwijgen.

De Ridder Box zegt, in zijn nummer van ll. Vrijdag; » dat hij innig verheugd is, dat die beide heeren zóó over zijn dagblad gesproken hebben." — Dat moge gelooven wie wil: ik houde het daarvoor, dat die arme Mr. Box het lood in de billen heeft en dat hij niet weder volkomen van zijne wonden zal herstellen.

Wel heeft de man den aanval nog zoeken af te weren, maar de defensie is zoo dwaas, dat, onzes ondanks, medelijden oprijst in ons gemoed, met den bedroefden putter, die tot zulke argumenten zijne toevlugt moet nemen.

De heeren Schooneveld en van Dam zouden het koninklijk prærogatief hebben aangerand, door te beweren, dat het *Journal de la Haye* een prulschrift is, dat ons bij de vreemden verachtelijk en bespottelijk maakt! Neen! Ridder Box! die heeren hebben gebruik gemaakt van een grondwettig regt, toen zij verklaarden, dat uwe courant geene 5 centen, in plaats van *f* 25,000 waard was. Zij hebben daardoor geen koninklijk prærogatief aangerand of geschonden. Maar de eer en de waardigheid van den koning, van de regering en van het volk worden aangerand en geschonden, wanneer uit de berooide schatkist jaarlijks *f* 25.000 worden verstrekt aan een journaal, dat de eer van het land en de belangen des lands, in zijne domme artikelen, dagelijks met voeten treedt.

Mogen de woorden van onze twee moedige vertegenwoordigers dit gezegend gevolg hebben, dat er een einde gorde gemaakt aan het, reeds al te lang bestaan hebbend, schandaal!

Accijnsen.

Eene der hoofdoorzaken van de algemeene verarming in ons vaderland is te zoeken, in de lands- en gemeente-accijnsen op de eerste levensbehoeften, waardoor de geringere standen een overgroot gedeelte hunner kleine verdiensten voor de algemeene lasten moeten afzonderen: bijna twee vijfden der lands-belastingen toch werden door de opbrengst der accijnsen verkregen, hetwelk zonneklaar aantoont, dat men niet de fortuinen naar hunne hoegrootheid, maar het grootst mogelijk getal individuën wil treffen; zoo doende wordt de armoede kunstmatig aangekweekt, en zal men van lieverlede de massa der individuën in hunne stoffelijke belangen zóodanig kwetsen, tot dat het onvermogen van dezen de onhoudbaarheid van het gevolgde stelsel bewijst; men zal eene overgroote massa vormen, door gebrek ontzenuwd en verontzedelijkt; en die als eenen kanker te beschouwen is, voor de maatschappij, in wier midden zij verkeert.

In Engeland wil men de kleine standen opbeuren, van daar de hervormingen in het belastings-systeem, allen strekkende om een ieder in de algemeene lasten naar zijne krachten te treffen, en om de eerlijke vlijt in het vinden van middelen van bestaan te hulpe te komen: in Pruissen heeft de klassensteuer hetzelfde doel, en het algemeen vereerd Opperhoofd der Kerkelijke Staten heeft hetzelfde oogmerk, dezer dagen op nieuw gebleken door de afschaffing der drukkende zoutbelasting, en het daarvoor in de plaats stellen eener heffing op den eigendom. In het wélbegrepen belang van het vaderland schijnt het ons uiterst wenschelijk, dat men de aangehaalde goede voorbeelden van elders navolge, en krachtige middelen aanwende om het algemeen in staat te stellen eigen verdiend brood te eten, zonder door het uitreiken van vernederende aalmoezen het leven van honderd duizenden te rekken; staat er toch geschreven, dat hij die niet werkt, niet zal eten; dan moet hij, die werken wil, ook brood kunnen verdienen, en de algemeene ondersteuning dàtgene worden, wat zij in eene goed ingerigte maatschappij behoort te zijn, eene tegemoetkoming verstrekt aan ouden van dagen, zieken, zwakken en hulpbehoevende kinderen.

(*P. F. C*)

Weldadigheid.

Aangenaam is het den ondergeteekenden bij deze te kunnen vermelden, dat aan de hunner zorg toevertrouwde behoeftigen, andermaal eene buitengewone Spijsuitdeeling heeft kunnen plaats hebben, ten gevolge der edelmoedige pogingen van het Liefhebberij-Tooneelgezelschap bij het 3e Regement Infanterie, alhier in garnizoen. Hetzelve ontvange daarvoor, namens de armen, der ondergeteekenden opregten dank!

Vlissingen, den 22. Februarij 1847.

Diakenen der Evang. Luth. Gemeente,
Namens dezelve,
J. H. DUNKER.
J. A. SCHMIDT.

DIAKENEN der ROOMSCH-KATHOLIEKE GEMEENTE weder in staat gesteld zijnde om op heden aan hunne armen Warme Spijs te kunnen doen uitdeelen, voortspruitende uit de opbrengst der plaats gehad hebbende voorstelling in den Schouwburg door het Liefhebberij-Tooneel-Gezelschap van het 3e Regement Infanterie, in garnizoen binnen deze stad, zoo betuigen zij hunnen harteljken dank, en wenschen dat deze zoo edele daad door meer andere mag worden achtervolgd.

Vlissingen, den 19 Februarij 1847.

Diakenen der R. K. Gemeente voorn.,
Namens dezelve
J. F. ALEXANDRE, Scriba.

ADVERTENTIEN.

§ § Heden, in den laten avond, verloste zeer voorspoedig van eene DOCHTER, *J. M. G. NAAS,* Echtgenoot van

Middelharnis,
19. Februarij 1847. J. F. C. SLUIJSKEN.



AAN LANDVERHUIZERS

wordt te *Rotterdam* de gelegenheid aangeboden op eene zekere, goedkoope en allezins spoedige wijze naar de **Vereenigde Staten van Noord-Amerika** te reizen en zulks *'s wekelijks* per Stoomboot naar *Havre*, corresponderende op de Packetbooten naar *New-York*, *New-Orleans* enz.

Nadere inlichtingen omtrent passagiegeld en kosten der levensmiddelen gedurende deze reize zijn op franco aanvragen te bekomen ten kantore van *SMITH* en *Co.* te *Rotterdam*.

§ § § *J. CORSMIT*, Meubelmaker alhier, neemt de vrijheid zijne geëerde Begunstigers te berigten, dat hij op heden een schoon assortiment echte en sterke *Brabandsche* STOELEN met *Strooijen* en *Biezen Zittingen* ontvangen heeft. Hij is door bijzondere omstandigheden, in de gelegenheid gesteld geworden dezelve tot de minst mogelijke prijzen te kunnen stellen.

Alsmede een briljant assortiment KARPETTEN, HAARKLEEDJES, BEHANGSEL-PAPIEREN, *Zwarte* en *Gekleurde* WASDOEKEN in de fraaiste desseins, enz., enz.

§ § § De ondergeteekende *M. PLATSCHORRE*, Agent van het **Zeeuwsch Militie-genootschap** te Zierikzee, maakt bij deze bekend, dat hij bij de respective lotingen voor de Nationale-Militie te Zierikzee, Tholen, Goes en in het vierde en vijfde District zal tegenwoordig zijn, en gelegenheid geven, op zeer aannemelijke voorwaarden aan diegenen, welke als nog mogten verlangen à prime voor de ligting van 1847, eenen **plaatsvervanger** te stellen, doel te nemen.

Intusschen zijn almede informatien te bekomen bij de Heeren *PIETER REKKER*, Procureur te Middelburg, en *JACOBUS WILHELMUS LE NOBEL*, Notaris te Oostburg.

Zierikzee, den 20. Februarij 1847.
M. PLATSCHORRE.

AFVAART-UREN
VAN DE STOOMBOOT
DE SCHELDE,
VARENDE TUSSCHEN
VLISSINGEN en BRESKENS.

Februarij 1847.

Van Vlissingen.					Van Breskens.				
Donderdag	25,	vm.	9	ure.	Donderd.	25,	vm.	10	ure.
Vrijdag	26,	«	9¼	«	Vrijdag	26	«	10½	«
Zaturdag	27,	«	9½	«	Zaturdag	27,	«	11¼	«
Zondag	28,	«	10	«	Zondag	28,	«	11½	«
Maart.					Maart.				
Maandag	1,	vm.	11½	ure.	Maandag	1,	nm.	12½	ure.
Dingsdag	2,	m.	12	«	Dingsdag	2,	«	1	«
Woensdag	3,	nm.	1	«	Woensd.	3,	«	2	«

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 23. Februarij. Sedert den 20. dezer zijn alhier ter reede gekomen.

Voor Antwerpen bestemd:

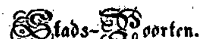
Columbus, P. Nassel, Odessa, lijnzaad; Philomène, J. Petersen, Rio-Janeiro, stukgoed; Geertruida, R. Frintesér, Bayonne, wijn; Michael, H. Christoffels, Monte-Video, huiden; la Victorine, P. Kxmelin, Melvilia, P le Crove, beide Havre-de-Grace, stukgoed; Caroline, J. Culberg, Odessa, lijnzaad.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

Teutonia, E. F de Boer, New-Castle, de Trekvogel, M. Lovius, Purmerende, beide ballast, Elise, P. Struver, tarwe, Londen; Gute Hoffnung, H. Eggers, Hamburg, the Monarch, J. Main, Hull; beide stukgoed.

Van Gend gezeild:

De Gezina, J. H. Meijer, suiker, Hamburg; de Marie, J. A. de Vries, ballast, Veere.



Opening des morgens ten 5 ure.
Sluiting des avonds 6 «
Finale sluiting. De Waterpoorten ten 9 ure en de Rammekens- en Duinpoort ten 10 ure.

— Kom met mij, laat ons vertrekken!

Voor het huis gekomen, zeide hij haar een oogenblik te vertoeven, en kwam kort daarop terug, het lijk zijner zuster Genoveva dragende, hetwelk hij naast dat zijner moeder op het bed nederlegde. Hij bragt de ingeloopen deur in orde en den steen van het waschhuis opligtende, waaronder hij zijne patronen verborg, vulde hij daarmede zijne zakken, vatte zijn geweer en Maria in zijne armen opnemende, sloeg hij, ondanks den nacht, het bosch door, den weg naar de heide in.

De landlieden, die zich in die plaatsen verborgen, hadden een erkenningsteeken: het was een gefluit, het gehuil van den nachtvogel nabootsende. Jan stelde zijne zuster in handen der zich aldaar bevindende boeren, verhaalde wat er gebeurd was, en zeide dat hij zijne moeder ging wreken. In den toestand waarin hij zich bevond, wilde de heer Guérin, de pastoor, hem terug houden; hij bragt hem onder het oog, dat de dood zijner moeder hem nieuwe pligten oplegde en dat hij voortaan bij zijne jonge zuster de plaats eens vaders moest bekleeden. Maar Jan verwijderde zich, zonder naar hem te hooren.

Dien dag legde hij vijf uren af, van gemeente tot gemeente, om de blaauwen te zoeken, maar hij kon geen hunner afdeelingen ontdekken

Toen hij des avonds aan de schuilplaats terug kwam, legde de pastoor Guérin de weenende Maria in zijne armen, zeggende;

— Wat zal er van dit kind geworden, indien gij u laat ombrengen?

Jan begon ook te weenen; hij nam zijne zuster met zich naar de hoeve en beloofde, niet meer te zullen vechten.

De pastoor kwam des nachts de twee vrouwen begraven en de gansche gemeente was bij die treurige plegtigheid tegenwoordig. Volgens het gebruik dier dagen, bragt een ieder van het zijne bij, om Jan te helpen, de geledene verliezen te herstellen. Eenige jonge boeren kwamen bij hem werken en in weinige dagen was zijne woning weder in orde. Hij vond het grootste gedeelte van zijn vee weder, en hervatte zijnen arbeid, ofschoon de oorlog met nieuwe woede uitbrak. In het begin van den winter, had er zelfs eene hevige ontmoeting plaats te Coron, waarbij Santerre de troepen der republiek aanvoerde. Hij werd verslagen en lang achtervolgd; twee dagen lang was het land van vlugtelingen overdekt, welke allen zonder mededoogen door de boeren neêrgeveld werden. Jan hield de belofte, welke hij den pastoor gedaan had en verliet zijn huis niet; maar hield altijd zijn geweer geladen, om bij elke overhoedsche gebeurtenis gewapend te zijn.

Op zekeren avond, drie dagen na het gevecht, en bij een verschrikkelijk weder, hoorde hij, juist toen hij zijne deur gesloten had, een geschreeuw beneden in het dal. Hij verbergt zijne lamp onder den schoorsteen en luistert. Het geschreeuw verdubbelt, geweerschoten worden gehoord. Jan brengt in der haast het bedje zijner zuster naar den stal en grijpt naar zijn geweer. Op dat oogenblik dreunt de deur zijner woning onder verdubbelde slagen, eene stem van buiten riep:

— Open, open! red mij in Gods naam! Ik ben verloren, zoo gij geen medelijden met mij hebt.

Jan opende een luik dat boven de deur was en onderscheidde in het donker een man, knielend de armen naar hem uitstekende.

— Verberg mij! .... laat mij binnen komen; zij vervolgen mij. Zie, zij komen nader.

De ongelukkige wierp zich al schreeuwende tegen de deur. Jan kreeg zijne lamp en opende de deur, en eensklaps door eene stuiptrekkende beweging vervoerd, houdt hij den man tegen, die naar binnen stortte.

— Kent gij mij dan niet?

— Kent gij mij dan?

— Gij? Gij zijt de moordenaar Bourbotte!

En hij vatte hem bij de keel.

— Zie! gij zijt het, die de liefdadigheid mijner moeder en zusters hebt genoten, gij zijt het, die haar om het leven hebt doen; gij zijt het, die mijn huis in brand hebt gestoken!

Bij deze laatste woorden werd zijne stem door zijn gesnik gesmoord en de representant, zijne verwilderde oogen rond zich werpende, bij zijne das aan de hand van den boer hangende, liet zich op zijne knieën vallen, zeggende:

— Het is waar! ik ben een monster! red mij! red mij!

De man klemde zich aan Jan vast, en omarmde zijne knieën, in de stuiptrekkingen der lafhartigheid en wanhoop. Jan schudde hem twee tot driemalen als iemand die niet weet, welken loop aan zijne woede te geven; en de representant liet zich, als een magteloos lijk, door den gespierden arm heen en weder slingeren.

(Vervolg hierna.)

TE VLISSINGEN, BIJ A. W. VAN BENTEM.